

dige Bestemmelser, der letter det for de smaa Banker uden at forringe deres Soliditet, kan jeg selvfølgelig ikke have noget imod, at forhandle derom. Hovedspørgsmaalet er for mig stadig, at vi skaffer Indskyderne den størst mulige Sikkerhed og skaber forøget Tillid til Bankvæsenet her i Landet.

Det ærede Medlem Hr. Sven gjorde mange Indvendinger overfor § 9, jeg forstaa jo, at det ærede Medlem krymper sig noget ved Tanken om, at det fuldstændig skal blive forbudt Direktører, Bestyrelsesmedlemmer og Filialbestyrere i Banker at sidde i andre Selskabers Bestyrelse som hidtil; men det ærede Medlems Indvendinger var efter min Mening saa ubetydelige, at der ikke er nogen Grund til at komme nærmere ind paa dem. Det ærede Medlem søgte at klare sig ved at sige, at der var en Selvmodsigelse i Begyndelsen af 5te Stykke af § 9. I 4de Stykke tales der nemlig om Direktører og Filialbestyrere, og i 5te Stykke hedder det: „Saa fremt et Medlem af en Banks Bestyrelse eller Direktion . . .“. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst selvmodsigende der. Efter hele den Form, hvori 5te Stykke fremtræder, forekommer det mig, at det er i fuldstændig Overensstemmelse med hele Aanden i Paragraffen, og jeg finder derfor ingen Anledning til at komme dybere ind paa det ærede Medlems Bemærkninger.

Det ærede Medlem var betænkelig ved, at Bankinspektøren skulde godkende Bankernes Regnskab og derigennem ogsaa godkende det Udbytte, der skulde udbetales Aktionærerne. Det ærede Medlem havde mange Indvendinger at gøre mod denne Bestemmelse, og han var saa heldig at kunne henvise til, at der i de sidste Aar var forefaldet Tilfælde, hvor en saadan Anerkendelse ikke kan sige at være særlig heldig. Det sidste skal jeg villigt indrømme, men det er jo ikke af nogen afgørende Indflydelse paa selve det principielle i Forslaget, Bankinspektøren skal jo i Fremtiden gennemgaa Bankregnskaberne hvert andet Aar, og han vil derfor være nogenlunde klar over, hvilke Banker der sidder godt i det, og hvilke der sidder mindre godt i det; han vil da altid kunne have sin Opmærksomhed henvendt paa, om en Bestyrelse i en Bank, der efter alt at dømme sidder mindre godt i det, foreslaar et højt Udbytte for at give den offentlige Mening det Indtryk, at Banken er i allerbedste Velgaaende. Det er det, der maa forhindres, for at man ikke paa Grundlag heraf skal narre Folk til at sætte deres

Penge ind. Mange Mennesker tror jo, at naar en Bank giver 10 eller 12 pCt., svømmer den i Penge; saa er alt fuldstændig rigtigt, og man sætter saa sine Penge ind der. Vi har jo ogsaa set Eksempler paa, at man har udbetalt saadanne Udbytter til Trods for, at Banken har været paa Fallittens Rand. Naar vi har forvundet alle Krigstidens ubehagelige Eftervirkninger, vil Bankinspektøren udmærket godt være i Stand til at skønne over, om en Bankbestyrelse foreslaar noget, der ikke er andet end at putte Blaar i Øjnene paa godtroende Mennesker.

Videre kunde den konservative Ordfører ikke gaa med til at lade Ministeren vælge en Revisor. Det var ikke langt fra, at det ærede Medlem stemplede det som en Slags Korruption, at Ministeren skulde udnævne en Revisor for Bankerne. Jeg vil nu spørge det ærede Medlem, hvad han mener om den private Revision, saaledes som den fremtræder. Det ærede Medlem er jo ikke ukendt med Forretningsverdenen og maa derfor ogsaa vide, hvorledes det meget ofte gaar nu med Hensyn til Revisorerne. Det er mig bekendt, at en større Virksomhed, da den fik en Revisor udleveret fra et stort Institut her i Byen, og da denne Revisor tillod sig at være kritisk, udtrykte sig saaledes: Denne Revisor skal vi ikke have mere, for han er næsvis, maa vi bede om en anden. Selv om det nu ikke i dette Tilfælde var noget Bankinstitut, er der ikke Tvivl om, at naar Bankerne selv antager Revisorer og lønner dem, saa antager man dem ikke, for at de først og fremmest skal klæde Direktøren og Direktionen af (Sven: Jo). Ja, det kan godt være, at det ærede Medlem Hr. Sven tror det, men jeg tror det nu ikke. Og derfor er det ønskeligt, at der kommer en Revisor til, som er ganske uafhængig.

Nu har jeg set nævne, saa vidt jeg husker i Bladet „Børsen“, at Ministeren vilde oprette en hel Bunke nye Embeder ved denne Lov. Det er mærkeligt, at der ikke var føjet til, at de skulde besættes med socialistiske Levebrødsmænd, for det kunde i og for sig være i god Traad med Agitationsmaaden; det var nu ikke føjet til ved denne Lejlighed. Men jeg har ikke faaet det Indtryk, at det er Ministerens Mening her, at der skal oprettes en Masse nye Embeder. Jeg har faaet det Indtryk, at det er hans Hensigt, at disse Revisorer skal være Folk, som har Forstand paa Bankvirksomhed, og ikke andre Personer, som skal anbringes som Revisorer i de enkelte Bankinstitutter. Det skal selvfølgelig